

editorial

La LOE, un projecte de Llei decebedor

L'any 1993, s'invertia en educació a l'Estat espanyol el 4,9% del PIB; l'any 2004, després de vuit anys de govern del PP, s'hi invertia el 4,4%, i en cas d'aplicar-se íntegra la Memòria Econòmica que acompanya la LOE, l'increment suposarà poc més del 0,2%, per la qual cosa podem dir que el percentatge d'inversió serà menor que el 1993 i molt menor que la mitjana europea amb què constantment es comparen els resultats del nostre sistema educatiu.

Tenint presents aquestes dades, i el que havia estat dient el PSOE en els seus anys d'oposició al PP, qualificam de "decebedor" el Projecte de Llei que ha presentat el Govern després de diversos mesos d'escàs debat sobre la seva proposta de reforma.

Ens ha decebut perquè esperàvem un suport clar a l'escola pública, a l'ensenyament públic i al professorat de l'escola pública i privada per part del govern del PSOE, tal com els seus dirigents havien expressat en les seves crítiques a la política educativa del PP i en el seu programa electoral.

Des que es va anunciar aquesta nova Llei, l'STEI-i ha estat defensant la necessitat que la seva aprovació possibilités un compromís social per l'escola pública; amb aquesta orientació hem defensat la necessitat d'un gran pacte educatiu. No obstant això, algunes organitzacions parlen d'una classe de pacte ben diferent, ho plantegen com un acord entre les xarxes pública i privada. Els que defensen a ultrança aquest tipus de pacte escolar enganyen quan oculten la realitat. Ningú no posa en dubte l'estructura del sistema educatiu; ningú no parla de pactar el que ha canviat constantment, el currículum, que és sobre el que hauria d'aconseguir-se un consens bàsic, perquè això és el que realment desconfia al professorat i dificulta la nostra tasca.

I volen pactar oblidant que les ideologies continuen existint; la dreta vol una educació elitista, segregadora i privatitzada (recordem la LOCE) i les organitzacions progressistes propugnam un sistema educatiu públic, de qualitat per a tot l'alumnat, integrador, compensador de desigualtats, que prepari per a la vida, arrelat en el seu entorn i respectuós amb la realitat nacional i lingüística de l'Estat espanyol. És possible casar aquests plantejaments...? Per a l'STEI-i la contestació és afirmativa, sempre que es faci sobre la base de la potenciació de l'escola pública, amb les característiques abans assenyalades.

Davant la tramitació parlamentària del projecte de la LOE presentarem al Govern i als grups parlamentaris un conjunt de propostes, que es poden sintetitzar en tres grans grups:

1r. Compromís social per l'escola pública. Proposam que a la Llei es contempli un clar suport i potenciació del sistema

públic d'ensenyament; l'educació pública ha de ser una prioritat per a totes les administracions educatives. Això ha de reflectir-se en una Llei de Finançament que concreti una inversió en educació del 7% del PIB. L'ensenyament públic ha de ser l'eix vertebrador del sistema. Reivindicam la gestió democràtica dels centres públics, i el dret dels consells escolars dels centres a triar els seus equips directius.

2n. Compromís social per una educació de qualitat per a tot l'alumnat. Plantejam una dràstica reducció del nombre d'alumnes per aula com a forma d'eleva la qualitat del sistema i fer-lo més atractiu en tots els nivells educatius. Plantejam la urgent necessitat que es completin les plantilles actuals dels centres amb nous professionals per contribuir a la millora del sistema i que la diversitat de l'alumnat demanda. Serveis de detecció, prevenció i recuperació de les dificultats en l'aprenentatge des de l'educació infantil i amb actuacions decidides en l'educació primària, com a manera d'evitar que els problemes esclatin a l'educació secundària i siguin irresolubles. És necessari un equilibri de les matèries i assignatures perquè la formació sigui completa i integral. Rebutjam la "reconversió" que es planteja en determinades assignatures.

3r. Compromís social amb el professorat com a element fonamental en el procés educatiu. Hem proposat que tot el professorat pertanyi al mateix cos docent i que es permeti la seva mobilitat vertical i horitzontal; que es millorin les seves condicions de treball, i que es reconguin les malalties professionals. Plantejam que tot el professorat sigui considerat tutor i la disminució del nombre d'alumnes a la tutoria; la reducció de l'horari lectiu des dels 55 anys, sense disminució salarial; el dret a la jubilació voluntària als 60 anys; l'estabilitat en les plantilles; el dret a participar en la gestió del centre i l'increment de les retribucions. Proposam un accés diferenciat per a tot el professorat que porti tres o més anys prestant serveis com a interí en l'ensenyament públic, com a única forma de solucionar el problema d'aquest ampli col·lectiu.

Ara és el moment en què el professorat i totes les persones i organitzacions que es diuen defensores de l'escola pública hem de mobilitzar-nos, perquè encara que aquesta Llei la presenti un govern del PSOE i tenguim el rebuig de la dreta, no recull en el seu redactat actual les crítiques que aquest partit va realitzar a la LOCE, ni recull els compromisos aportats en el programa electoral amb què va guanyar les eleccions, i perquè no és la Llei que necessita l'escola pública.